

*Двадесет години продавах сладолед и цветя***Спаска, р. 1946**

Родена съм на 29.05.1946 година в квартал „Баталова воденица”, град София. Баща ми беше каруцар. С каруцата от товарна гара и „Топливо” превозваше въглища, дърва и строителни материали. Умря на 61 години. Майка ми малко е работила в обувния завод на конвейър. Работила е и във военна болница като санитарка. През повечето време е била домакиня и си е гледала децата. И двамата бяха много работни. Майка ми беше много чиста жена, много трудолюбива. Имаше си градинка в двора и се грижеше за нея. Баща ми освен че работеше с каруцата, гледаше още животни – свине и кон. Тук в квартал „Баталова воденица” съм се родила, но по –късно родителите ми направиха къщата в квартал „Факултета”. Там гледаха и животните.

Баща ми пиеше и тормозеше цялото семейство. Майка ми е родила седем деца. Имам петима братя и една сестра. Само един от братята ми почина преди 17 години. Аз съм най – голямата от всички тях. Майка ми беше учила до 4 клас и е помагала на вуйчо ми да се учи да чете. Баща ми беше неграмотен. Когато бяхме деца във „Факултета”, имаше много хубави полянки. Там се събирахме 5 -6 приятелки и по цял ден играехме. Ходехме заедно с тях по лагери и по забави. До четвърти клас съм учила, тук в квартала, в 67 – мо училище, а после от 5 до 7 клас в квартал „Факултета”. Една година учих в техникума по текстил „Вела Благоева” , намиращ се на улица „Алабин” , зад съда, но ми беше трудно и се отказах. За да ни купи униформи за училище, баща ми си продаде коня. Тогава на училище се ходеше задължително в униформи. Братята и сестра ми завършиха само основно училище. Като попораснахме, ходехме по – далече по забави – „Западен парк” и на площад „Македония”. Бях на 19 години, когато харесах

мъжа ми. Беше войник тогава, сестра му беше женена за мой първи братовчед. Преди да го познавам още, тя беше ми говорила много за него.

На 16 години започнах работа в обувния завод. Работех на конвейр. Правех табаните на обувките и лепях капачки на токовете им. Там съм работила 6 години. На 19 години се омъжих. Мъжът ми е от София, оттук, от квартала. Когато се омъжих, избягах от къщи и майка ми горката, много се ядосваше. Сватба не сме правили. Бях бременна и майка ми беше много сърдита. Остави ме и с брат ми отиде в Несебър, при вуйчо ми, който продаваше там фъстъци, семки и други. Майка ми не беше съгласна да се оженим, защото сестра му водеше мой братовчед. Те след това с братовчед ми се разделиха, а по – късно и ние с мъжа ми се разделихме. Свекърва ми беше много проклета. Радваше се на женитбата на сина си, но с майка ми не си говореше проклетницата. Свекърва ми и свекър ми работеха в горското. На Витоша двамата чистеха пътеките от снега. Дълги години работеха и на хижа „Иглика”, която беше към предприятието НИПРОРУДА. Там спяха и се хранеха . Когато се роди синът ми, те със свекъра си купеха място в квартал „Бакърена фабрика” . Направиха и къща, след това сестрите на мъжа ми му преписаха и къщата, остана само за него. После той я продаде и с парите какво направи не знам.

Родила съм две деца – Трайчо и Силвия. Сама си гледах и двете деца, защото мъжа ми беше дълги години в затвора за катастрофа. От катастрофата умряха двама души. Сина ми беше първи клас, когато баща му влезе в затвора. Дъщеря ми е по – малка от сина ми. Когато бяха малки, майка ми само ми е помагала. Със свекърва ми не съм си говорела. Сама съм изпращала сина ми абитуриент и съм им правила сватба. Синът ми завърши техникума по кожени изделия. Направих му страхотна абитуриентска вечер. Ожени се на 20 години, каква хубава сватба му направих една година след бала Правихме първо годеж, а после кръстихме снахата , че не беше, за да сключим и църковен брак. Венчаха се в църква.

Правихме му две сватби. Едната правих аз, а другата – на снахата майка й. На 25.09 с мои 20-30 гости и гости от другата страна направихме сватба с ресторант „България” . Тогава снахата беше в бяла рокля. Втората сватба , от майката на снаха ми, беше на 02.10 в ресторанта на централна гара. Синът ми се ожени и после ходи в казармата. Внучката Спаска, детето му , беше на няколко месеца. Като влезе в казармата имаше годишнина от сватбата. Дъщеря му е кръстена на мен – Спаска. Тя е била със сини очи, сега е на 18 години, а внукът на 16 години. И двамата са ученици – единия в 12 клас, а другия в 10 клас. Синът ми със семейството си сега живее в жк. Люлин при баба си – майката на жена му. Не се устрои с жилище, което е много лошо. Всички спят в една стая. Работи в една строителна фирма. Снахата е добра. Тя работи в едно семейство араби – поддържа им къщата. Дъщеря ми Силвия учи само до 8 – ми клас. Завърши 67 –мо училище. Записах я да ходи вечерно в Търговската гимназия, но се отказа да учи. Като дете дълги години се лекува в санаториум в „Банкя” , заради артрит в краката. Стъпалата и коленете и бяха започнали да се деформират. След 8 –ми клас си стоеше вкъщи и от време на време ми помагаше в продажбата на сладолед. На 18 години се ожени в квартал „Факултета” – мъжа и е оттам. Сватбата направихме на дванадесетия ден, след като отиде да живее там, при момчето, защото беше бременна, а той трябваше да влезе в казармата. Декември беше сватбата, а май се роди внучката Ади. Свекър й искаше сватбата да бъде месец май, а тогава се роди Ади. Бал на сина ми, годежа и сватбите със сестра му се събраха набързо – една след друга. Продавах сладолед и пари имаше. Тогава беше животът. На дъщеря ми годеж не съм правила. На сватбата беше с бяла рокля. След Адриана се роди внука Александър/Сашо/. Сега той учи в спортното училище. Беше на 4 годинки, когато дъщеря ми се разведе. Дъщеря ми е много дива и тя подаде молба за развод. Внучката Ади учи в 135 – то училище. То е за помощник – учителки и социални работници. Зет ми се

ожени втори път и има едно момиче – ученичка в 3 – 4 клас. Дъщеря ми Силвия също се ожени втори път. От втория си брак има още две деца – едното на 2 години, а другото на четири месеца. Мъжът и помага – грижи се за децата, въпреки че нямат официално брак. Той я държи много изкъсо. Не и трябваше да ражда последното, четвъртото дете. Вече е на възраст на 38 години – и роди със секцио. Хайде, за първото както и да е, защото вторият и мъж е ерген, но другото дете не трябваше да му ражда. Той е коняр, докато първия и мъж, бащата на Ади, е много хубав.

Всеки ден до 14 часа продавам цветя пред болницата „Тина Киркова”. След това помагам на дъщеря си за малките и деца. Живеем наблизо. Гледам и Ади от първия и брак. Поех я от първи клас и постоянно живее при мен. Пенсионирах се преди пет години, получавам 145 лв. пенсия. Преместих се от „Лозенец” тук по – наблизо, за да продавам цветя. Това е павилиона на дъщеря ми за цветя. Работила съм в обувния завод в „Нармак”, в голяма столична община. Там чистех шест години. В „Лозенец” двадесет години продавах сладолед и цветя – от 1990 година до сега продавам само цветя. От голяма столична община се магнах заради цветята. Трябваше да печеля пари, защото не стигах. На 39 години се разведох с мъжа ми. За какво ми е тоя див петел? Сега да си седи там в Дупница в „Гиздова махала”. Там има втори брак и не знам нищо повече за него. Докато бяхме заедно работеше като шофьор на такси. Синът ми беше първи курс, когато се разделихме през 1985 година. И така аз си останах сама, при мен е внучката Ади и се грижа за нея. Помагам и на дъщеря ми, докато мога ще продавам цветя, че пенсията не стига.